

ГЛАВА LXVIII.

ИЗСЪХИЖЛА-ТА СМОКОВНИЦА.

Архїереи-тъ и фарисеи-тъ ся стараяли да намѣрятъ случай, каквото пощѣ да взематъ Исуса Христа, зачтото де-немъ не смѣяли да ся докачатъ до Него, боѣщи ся отъ на-рода; но Той, като провелъ деня въ храма Іерусалимскый, ве-черь-тъ со всички-тъ Си ученицы ся върнѣлъ во Виѣаниѣ, която ся намирала отвѣдъ горѣ-тъ Елеонскѣ, и провелъ нощь-тъ въ едно мѣсто, неизвѣстно на архїереи-тъ.

На другый день послѣ торжественно-то вшествіе въ Іе-русалимъ, като ся възврѣщаль изъ Виѣаниѣ въ града, Исусъ Христосъ усѣтилъ гладъ, пристѣпилъ до еднѣ смоковницѣ, която стояла при пѣтя, и гледалъ, нѣма ли на неѣ плодъ; но, като не видѣлъ на неѣ ничто, освѣнъ едни листю, казалъ: „отъ сега на тамъ да не бѣде на тебе никога плодъ.“ На другия день, като минували по сѣщія пѣть, ученицы-тъ съ удивленіе забѣлѣжили, че смоковница-та засъхнѣла.

Това дрьво трѣбва да служи за прѣдупазваніе на всѣ-кого. Человѣкъ, който не прави добры работы, който не ся старае за свое-то исправленіе, който живѣе безъ ползѣ за бли-жни-тъ, трѣбва да чака такава участь, като на смоковницѣ-тъ.

Апостолъ Петръ казалъ на Спасителя: „Учителю, погле-дни, смоковница-та, коѣто Ты прокле, вече е совършено из-съхнѣла.“ Исусъ Христосъ отговорилъ: „Истина ви казувамъ, че ако имате твърдѣ вѣрѣ, то не само съ еднѣ думѣ ще из-сушите смоковницѣ, но ако кажете на таѣ горѣ: вдигни ся отъ мѣсто-то и хвърли ся въ море-то, ще вы послуша. И каквото и да попросите въ молитва-тъ си съ вѣрѣ, всичко ще ви ся даде.“